

ובci איתמר ר' יוסף: "מצואה בו יותר מבשלוחו" דמשמע: מצואה ולא איסור, לא על הרישה אמרה, אלא **איפא איתמר!**

ששנינו בסיפה: האשה מתקדשת בה ובשלוחה, אף בזו תיקשי: השטה בשלוחה מיקרשא, בה מיביעיא?⁽⁵⁾ ועל כך אמר ר' יוסף, שמנתנו משמעה לנו: מצואה בה — לסייע לבעל לקיים מצות "פרו ורבו"⁽⁶⁾ — יותר מבשלוחה; וכי הא ר' ספרא מהרין רישא, רבא מלה شبוטא —

אבל בהא — בקדושי האשה על ידי שליח — איפורה לית בה [אין בכך איסור] באשה, שתתקדש ללא שתראהו, וכדריש לקיש, ולכך אמר ר' יוסף שיש בה רק מצואה ולא איסור! דאמר ר' ריש לקיים:

משל הוא שהנשים אומרות על בעל שאינו מוצלח: "בכל זאת טב למיתב טן דו [טוב לשבת שני גופים ייחדו] מלמיתב ארמלו, [מאשר לשבת אלמנה ללא בעל]", ואם כן,

אך בתוספות עבדה זורה לט א כתבו ש"шибוטא" הוא עז שלם, והביאו ראה ממה שאמרו בבבא קמא נה א: "הנהיג בעיזא ושיבוטא, Mai [דיןם לעניין כלאים]."

5. הקשה רשי: והרי גם בקדושי האשה על ידי שלוחה יש איסור, שהרי אין רואה אותה אלא את שלוחה!?

ותירץ: "מיهو מתניתין בדידה קאמר, דהיא מקדשה בה ושלוחה, הילכך הא דתני 'בה' למצואה אשਮועין, אבל איסורה לגביה דידה ליכא".

6. נתבאר על פי הר"ן, וראה בהערה 2 לעיל.

הdag⁽⁴⁾ לכבוד שבת, ועשו כן ממשום ש"מצואה בו יותר מבשלוחו".

איבא דאמר:

בזה, בקדושין איפורה נמי אית בה [אף איסור יש לקדש על ידי שליח], כשיעור לקדש הוא בעצמו, ומטעם זה הוא שנקוט התנא: "בו ובשלוחו", ולא מטעמו של رب יוסף —

וכדריב יהודה אמר רב! דאמר רב יהודה אמר רב:

אמור לאדם לקדש את האשה עד Shiranah, שמא יראה בה דבר מגונה לאחר שהיא כבר מקודשת לו, ותתגנה עליו וישנהה, ורחמנא הרי אמר: "ואהבת לרעך כמוך"; וכן יראנה תחילתה קודם שקידשנה, כי אף אם יראה בה דבר מגונה ולא יקדשנה ממשום כך, אינו שונאה כיון שאין היא מקודשת לו.

אדם, וכרכתייב: "וקראת לשבת עונג לקדושה המכובד"; אך "המקנה" כתוב, דבחכונה לטבעות שבת איכה מצואה "והכננו את אשר יביאו", וראה בריו שהובאו לעיל בהערה.

ב. ב"שער הארץ" שם סק"ט, ביאר בשני דרכיהם, למה אין אומרים: מצואה שיכולה לעשות על ידי אחרים, אין מבטלין תלמוד תורה בשביבה אפילו לזמן מועט, וראה שם.

ג. יש לעיין למה לא עשו את כל הכנות השבת בעצם, ממשום "מצואה בו יותר מבשלוחו"? וכן בשולחן ערוך סימן רג, כתוב: "ישתדר להכין בעצמו שום דבר לצרכי שבת כדי לכבודו".

4. כן פירוש רשי, וכן פירוש בתוספות ר' הוזן;